

[Per Hækkerup.]

sket, og den omstændighed, at der ikke i communicate, hvad måske heller ikke var ventet, kunne komme noget om Grækenlandsspørgsmålet, fører os til at stille det spørgsmål: Har regeringen overvejet, hvad man så vil gøre nu? På hvilken måde vil man føre det initiativ videre, som folketinget pålagde regeringen, og som udenrigsministeren selv ønskede ikke skulle være begrænset til Romministermødet; men netop skulle være et pålæg til regeringen om også derefter at forfølge sagen videre? Jeg spørger altså: Har man konkrete planer?

Om markedsproblemerne kun dette, at vi beklager, at forhandlingerne omkring Nordekplanen har betydet en udsættelse af planens virkeliggørelse, formelt i hvert fald indtil en ny regeringsdannelse har fundet sted i Finland. Jeg ville gerne høre markedsministerens vurdering af situationen. Jeg kan sige, at min egen vurdering er den, at da vi jo ved, at det er den finske præsident, der alene afgør Finlands udenrigspolitik, og den finske regering i hovedsagen kan siges at være en regering for de indenrigspolitiske anliggender, hvor udenrigsministerens opgave er at udføre præsidentens beslutninger på bedst mulig måde, og da den finske præsident har udtalt sig ret klart om spørgsmålet, kunne det synes ønskeligt, at man får en afklaring af situationen. Hvis Nordek er strandet, og hvis en Skandekløsning er udelukket, må vi spørge regeringen, hvilke planer regeringen har for at føre det nordiske samarbejde videre. Der findes i Nordekplanen så mange gode ting, som man ikke bør opgive at føre ud i livet, fordi den samlede plan ikke har kunnet vinde tilslutning i Finland. Jeg vil altså gerne spørge om regeringens planer.

Nyheder vedrørende fællesmarkedet, som jeg gentager vi altså heller ikke har fået redegørelse for i nævnet, synes at gå ud på, at vi ikke blot — det ved vi — skal have forhandlinger, den første runde af forhandlingerne mellem ansøgerlandene og fællesmarkedets landene, men også at gå ud på, at man i fællesmarkedets ministerkomité har besluttet, at de drøftelser, der skal finde sted omkring de politiske problemer, skal finde sted på en sådan måde, at man inddrager ansøgerlandene i disse drøftelser. Jeg ville være interesseret i, om markedsmini-

steren eller udenrigsministeren, hvem det nu skal være, kunne give os en orientering om, hvorledes situationen stiller sig med hensyn til den lysere udvikling for forhandlinger med fællesmarkedet, som synes at være indtrådt igennem det sidste halve års tid.

Når denne regerings talsmænd og regeringspartierne talsmænd forklarer deres, synes de selv, udmærkede politik i taler rundt omkring i landet, får vi jo en skildring af en vældig reformregering. Det lovede man os også at regeringen skulle være, men hvordan er det gået med disse reformer? Ja, det er rigtigt, at man har gennemført kommunalreformen, det vil sige den tekniske del af kommunalreformen, men man har ikke gennemført, hvad der var en naturlig bestanddel af en kommunal reform, en rimelig byrdefordeling. Vi stillede vort forslag om en rimelig byrdefordeling. Regeringen afviste det og kom med et helt utilstrækkeligt forslag. Da man havde konstateret kommunernes reaktion over for denne lovgivning og dens gennemførelse, og da vi havde haft kommunevalget, var der ligesom en lille Machiavelli, der blev lidt rød i kinderne, og så kom man med et nyt supplerende udligningsforslag, som både er utilstrækkeligt, og som bygger på forkerte principper.

Vi forsøgte i realkreditudvalget at bøde noget på den overordentlig dårlige behandling, regeringen har givet kommunerne, og vi fik held til det, og derfor blev det muligt at gennemføre et realkreditforlig. Men jeg må rigtignok sige, at man bliver noget overrasket, når man så her på en af folketingets sidste dage får forelagt et lovforslag om begrænsning af refusion i henhold til lov om tilskud til de offentlige veje. Det fremgår ikke af bemærkningerne til lovforslaget, hvor meget man agter at skære ned i refusionerne. Jeg har ikke præsent, hvor meget refusionerne ville være blevet i 1971-72 eller 1972-73, hvis man havde opretholdt de gældende regler, men da lovforslaget har til formål at skære ned, vil jeg bede om at få at vide; hvor meget skærer man ned her? Det er ganske givet, at det både for kommunernes økonomiske stilling og for beskæftigelsessituationen i landdistrikterne er et væsentligt spørgsmål.

Jordlovgivningen var ganske utilstrækkelig, først og fremmest fordi man skar ned på